

Gólyahírek

Példák a horoszkópok következményére, avagy összesített gólyahírek: Mivel több olvasóm érdeklődött afelől, hogy mit is tartalmazhatnak azok a személyi horoszkópok, amelyeket én készítek, arra gondoltam, hogy a legjobb ismertető az lehet, amit azok a “bátor” személyek írtak akiknek magzat-foganás, illetve gyermek formájában pozitív eredménnyel jártak azok a horoszkópból kiolvasható karmafeloldások és éltfeladat-érttelmezések, amelyeket a számukra készítettem többé – kevésbé ebből a célból is. Az űk beleelgyezésével és hozzájárulásával tehát, készítettem egy kis bemutatót azokról a magzatokról és gyermekekről, akik az én erre vonatkozó horoszkóp-értelmezéséimnek és karma-feltárásaimnak, kiegyenlítődesi lehetőségekre vonatkozó tanácsaimnak köszönhetően fogantak meg és jöttek a világra. (Lásd az Astrologos című portálunkon a most született kis Szabó Eékát, Linda barátnőnk kislányát, és a Varga Csilla méhében készülődő babát, valamint azokat a magzatokat, amelyek ugyanúgy még érlelődési fázisban vannak. Persze, e hét kiemelt példán kívül, számtalan un. Hálalevelet kaptam a volt rendelőimtől, amit a Levelek címmel nyitott fejezetben mind el lehet olvasni, de ezeket a különböző helyeken, családi helyzetekben és időben történt magzatfoganásokról és születésekről szóló híreket és roved történeteket azért találtam fontosnak külön választani a többtől és úgy (is) közölni, mert ezek bizonyítják a legkiválóbban azt a metafizikai meglátásomat, hogy amennyiben sikerül valakinek ténylegesen megnyílnia az általam készített személyi horoszkópon keresztül az Abszolút Értelme (Világosság) és az Abszolút Szeretet előtt és azt befogadnia “teljes szívével, teljes lelkével”, és főképpen “teljes elméjével”, végső soron, a legnehezebbnek képzelt sorskérdését is meg tudja oldani. Illetve azt, hogy amennyiben a nők, a személyi karmájukat feloldva, megoldva és meghaladva, megnyílnak a megváltás (egyetemes kiegyenlítődes) spirituális ereje előtt, ennek a mágikus következménye nem csak a csodálatosnak képzelt betegségekből való meggyógyulás, vagy a sorsunknak a rendbetétele és harmonizálódása, hanem ez a pozitív visszahatás még odáig is elmehet, hogy a nők még 40 éves koruk után is áldott állapotba kerülhetnek. – És ennek a teremtsi és megváltási (gyógyulási) csodának a részleteit értelmezik mind a honlapomon olvasható tanulmányaim, mind az általam készített horoszkópok.

1) Kedves Szilárd,

augusztus 7-én, reggel 8.55-kor Werther (Westf.) kisvároskában

villámgyorsan megszültük Marcusszal ketten a kisbabát.

<http://kracht.humnet.ucla.edu/sarah/index.html>

Nagyon jól vagyunk, bár rengeteg teendőnk volt és van a költözéssel,

a beszokással. A fiúknak már elkezdődött a sulí.

A nyári tábor után lehettek már, bizonyára örömmel telt.

A kisasszonkának majd szeretnénk horoszkópot rendelni.

A szintetikus horoszkópot kaphatnánk írásban? A hangfileokat

mégsem használom annyit, mint egy szöveget, amit kinyomtathatok,

és magammal vihetem ide-oda. Nincs semmi sürgetés ezen a téren,

jó lesz, amikor ráérez. Az árát euróban küldhetjük a Western Unionon

keresztül, ugye? Mennyi lesz?

A kisvároska, ahol lakunk, nagyon idillikus és szép. Szováta

méretű városka (az egyetem a mellette levo nagyobb városban van),

és élvezzük a falusi nyugalmat.

Sok szeretettel,

Johanna

Két fiúnk megszületése után úgy éreztük, hogy még szeretnénk gyerekeket.

A férjem az én megérzéseimre hagyatkozott, és Amerikába való költözésünk

első éveiben nem beszéltünk a következő gyerek hozzánk való

meghívásáról. Amikor újból felvettem neki a kérdést, örömmel

gondoltunk bele, hogy újabb gyerekünk fog születni. Szilárdtól megint

kértünk tanácsot, mind minden korábbi fontos életfordulónknál.

Nagyban köszönhető az ő tudatosító tanácsainak az is, hogy gyerekeink

születése előtt sikerült felvállalnom az anyaság harmónikus szerepét.

Horoszkóp- és további életfeladat-értelmezései hatására, az anyaság újbóli

gondolatától teljesen átlelkesültem – döbentem vettem észre, hogy

mennyire erősen elfolytottam magamban ezt az utat. A nagyobbacska fiaink

(8 és 9 évesek) nagyon megörültek a kistesó valamikori érkezésének.

Testem, lelkem ritmust váltott, valami felpördült bennem – éreztük,

valahonnan elindult felénk egy élet. A fizikai fogadás jó pár hónappal

ezután történt meg. A várakozásba egyik részem kezdett belefáradni,

másik részem pedig tudta, hogy a legmegfelelőbb időnek el kell jönnie.

Családom mellett kisebb-nagyobb terveket fejeztem be: könyvek, cikkek,

tanítás, kulturális szervezés intenzív időszak volt. A kisbaba

megfogadásának hírére gyerekeink örömrivalgásba, és szó szerint:

örömkönnnyekbe törtek ki (Mindig is erre vártunk! Végre lesz akire

ügyeljünk! – és számunkra is meglepő gyönyörű dolgok törtek elő a

fiúkból.). A terhesség könnyedén ment, jó erőben voltam, sokat

simogattuk a pocakom. A fogadás első heteiben fáradtabb voltam, utána

rövid ideig enyhe kis hányinger volt bennem, nem zavaróan, és enni,

aludni stb. jól tudtam. A szeretkezésben megszűnt a várakozás

háttérgondolata (amit én nem tudtam kikapcsolni a fogadása előtt). A

javasolt terhességi vizsgálatokat elutasítottam (Amerikában még több van, mint Európában), bábákhoz 4. hónap után kezdtem el járni (akik csak 2-3 éve kezdtek el dolgozni a környéken). 22. terhességi hét körül kötelezően végeznek ultrahangvizsgálatot. Ennek az eredménye valamilyen szívprobléma volt (javasolták a baba géntesztjét mongolkórra gyanakodva), amit akkor láttam meg, amikor költözködés miatt kikértem a papírjaim. A kisbabához emiatt is többször beszéltem megnyugtatóan, hogy ügyesen növekedjen, mi nagyon várjuk. Férjem továbbra is nyugodt volt, mint az egész folyamat alatt. 8. hónap elején visszaköltöztünk Európába. Megkerestem a környék szülőotthonos- és otthonszüléseit vezető bábáit. Kétszer elbeszélgettünk, meghallgatták bábakürttel a kisbaba szívhangját. Örültem, hogy nincs nagy felhajtás, a baba jöhet “később” is, ők sem nyugtalankodnak, és nem akarnak megtölteni aggodalommal. Mi nagyon kívántuk, hogy a szülés fizikai folyamatának is teljesen átad hassuk magunk. A korábbi szüléseknél olyan bizonyosak voltunk, hogy minden jól fog menni, hogy a méhlepényt pl. meg sem néztünk, és apró változásokra nem figyeltünk. Ezzel a kisbabával reggel 8 után ültem bele a kád vizébe, hogy lazítsak – éreztem a szülés közeledtét. A bábákat felhívta a férjem, és átadta az üzenetemet, hogy nyugodtan reggelizzenek meg, és utána jöjjenek át hozzánk. Férjem elment zsemlét hozni a mi reggelinkhez. Fél kilenc körül éreztem, hogy a kisbaba feje nemsokára kibujik. Férjem épp megérkezett. Vállamra tette a kezét (nagyon jó érzés volt, mintha megosztottuk volna a fájdalmat), és egy nyomással a fej kint volt, és másikkal a kisbaba. Ameddig a bábák megérkeztek (még kb. 20 perc, telefonálásunk után ők azonnal elindultak), a kisbaba rajtam nyugodott a kád vizében. Hihetetlenül boldog érzés volt a finom selyembőre az enyémen. Mai napig is, amikor fürdetésekor magamhoz ölelem, előjön ez a csodálatos emlék. Sára Lili nyolc hetes korától átalussza az éjszakát. Hason fekve kisujjacskáját szopta éjjelente, és aludt tovább. Nagyon figyelmes, mosolygós, vidám, jóalvó és egészséges kisgyerek. Mosollyal ébred, mosollyal néz ránk, mindenkit érdeklődő figyelemmel követ. Oltásokat még nem kapott.

Szeretettel,

Johanna ----- 2)Varga Csilla gólyahíre: November 26-án nőgyógyásznál jártam, aki megerősítette egy másfél hetes sejtésemet. Völegényemnek és nekem sikeresen megfogant az első gyermekünk, valószínűleg november 8 körül.

Nagyon enyhén, visszafogottan küldte a sablonos várandóssági gyanújeleket, amolyan "tudom hogy a neten ezt olvastad, hát tessék, küldöm, hogy egyértelmű legyen" stílusban, aztán múlt szerdán pozitív lett a teszt és onnantól kezdve a szagérzékenység, az aluszékonyosság egy csapásra elmúltak. Előtte egy alkalommal volt egy perc szédülés és néha étvágytalanság, meg üres gyomorral kellemetlen érzés, de elenyészően ritkán.

Most meg már csak a menstruáció hiánya és a kinőtt melltartó az egyértelmű, általam is látható jelei a várandósságnak.

Az elmúlt napokban fejest ugrottam a nagy magyar egészségügy tengerébe, igazi Bolond módjára, dicséretet is kaptam orvosaimtól (a metafizikai szemléletmód is közel áll hozzájuk), megerősítették, hogy igazából minden várandósságnak így kellene zajlania, mert ez a normális és egészséges.

A történet folytatódik;)

Elkezdtem kalandozásaimat a magyar egészségügy berkeiben. Mindenhol és minden papíron TERHES-nek neveznek, csak elvéve gravidának A vérvételes papíron, egyéb kartonokon a "BETEG neve/lakcíme/TB száma" definíciók szerepelnek. Jó Bolond módjára kacagok mindezen. Az első ultrahangon a szimpatikus orvos hangosan közli az asszisztenssel: ja, írjuk fel a méhfal vastagságát, hátha császározni kell. (És ugyan miért kellene, kérdelem én?)

Így etetik a bürokrata intézmények a negatív imaginációt. Nekem, aki könnyen összezavarható és felelősségvárásra, hipochonder önsajnálatra hajlamos (Halak Sárkányfark és negatív Szaturnusz a Szűzben), nem véletlen hogy elhangzottak ezek a mondatok. Naplózom, meditálok és mosolyogva mondogatom magamnak hogy sikerülni fog, nem adok zöld lámpát a negatív, romboló képzeteknek.

Még mindig jól vagyok, de mellben egyre jobban szorítanak a ruháim. Igyekeztem minél többet meditálni a karácsonyi ünnepek alatt, a külvilág eseményei azonban komoly erőpróbák elé állítottak. Röviden: nem élhetünk együtt leendő gyermekem apjával még kb 2 évig, sőt ebből másfél évig ő külföldön lesz, nem is találkozhat velünk (maximum 2 hétig, ha szabadságra engedik). Ő külföldi állampolgár és hivatásos katona, a parancsnokság pedig elutasította a házassági kérelmét. Szingli kismama leszek.

Az elmúlt napokat érzelmi-gondolati hullámvasutazással töltöttem és rendkívül sötét órákat éltem át, amik átcsaptak gyakorlati, megvalósítható célok közös felvázolásába. A sötét órákon átkoztam a hadsereget, a bürokráciát és azt amit a saját meg gondolatlanúságomnak neveztem ("Jajj, miért mentem ebbe bele..."), képtelen voltam szeretettel gondolni a babára, elutasítottam, csak a nyűggel és teherrel színezett egyedülálló anyuka mindennapjainak forgatókönyvét láttam a fejemben, egy börtönt. A völegényemmel hisztérikusan közöltem hogy egyáltalán nem ilyen életre vágytam, bezárva otthonra az összes szülői felelősséggel egyedül a nyakamban, elszigetelve egy kisbabával. (Oroszlán Lilith a 12.házban, negatív Szaturnusz a Szűzben a 12.házban, a Holddal egy negatív fényszöveget alkot.)

Párom igyekezett kijózanítani, először is megkérdezte hogy mi az amit én szabadságnak nevezek és annyira siratok már jó előre? Hát voltak nekem céljaim? Annyira jól éreztem magam egyedülálló nőként (férfi és gyerek nélkül)? Honnan ezek a sötét gondolatok minden ok és racionális, gyakorlati alap nélkül, ilyen hirtelen és ilyen szélsőségesen, kitörés formájában egyik pillanatról a másikra? (Teljesen negatív Uránusz a Skorpióban, a 3.házban, elmélet és gyakorlat, hajlamos vagyok szélsőséges bepörgésekre szellemi síkon, legyártani elméleteket amik köszönő viszonyban sincsenek a valósággal.) Ne engedjem, hogy a hadsereg döntése engem és a közös hosszútávú céljainkat is ledarálja.

(Töknegatív Jupiterem van az Oroszlánban, nagyon dolgoznom kell egy valódi értékrend kialakításán. Tévesen értelmezem a szabadság fogalmát és a valódi felelősségtől iszonyodom a tudatom mélyén, rabláncot és golyóbist látok.)

Nagyszerű, hogy megszólalt benne a Nyilas aszcendens, eldöntötte hogy soha többet semmilyen hadsereg, a leszerelés után nem ír alá szerződés hosszabbítást, sőt beismerte, hogy először a céltalanság, majd a lustaság és a biztos háttér szeretete vezette a seregbe. A hátralevő 2 évben beiratkozik valami szakmai képzésre vagy levelezős egyetemi kurzusra, utána ég veled egyenruha! Semmi dolga többé vele. Sőt a gyermeknevelésben is figyelünk kell arra, hogy a gyerekeket erre tanítsuk: válasszanak célt és jól válasszák meg.

Ha nem lett volna a horoszkópom, valószínűleg teljesen szétestem volna és talán valami jóvátételre vetemedem.

Szerencsére minden negatív, támadó gondolatot (hamot 1.) Hagytam kifutni, csak játssza le a verki a dallamot, nem elnyomni és nem szőnyeg alá söpörni a tudattalanban 2.) Tudatosítottam, hogy ezek mind irracionális, önbepörgető, Lilith- és Sárkányfark manipulációk 3.) Hangosan, értelmes szavakkal mindent elmondtam a páromnak, kifejeztem a neheztelésemet, SEMMIT nem titkoltam el, volt olyan hogy rögtön felhívtam telefonon és mondtam hogy figyelj, megint elkapott a gépszíj, elborultam, tele vagyok negatív képekkel. És ezek mind IRRACIONÁLISAK, örökölt rossz beidegződések. (Fényszöveget, Lilithet nem mondtam neki, elutasítja az asztrológiát.)

Mostanra lehiggadtam és még mindig zavartalan, sztereotip tünetektől mentes a várandósságom. Ki tudja, hova gyűlölködöm magam és a gyermekem ha ezt a mélyrepülést tudatosság nélkül élem meg, belegondolni is rossz. Igen, folyamatos éberség szükséges a partnerkapcsolatban és gyermekvárás során is. Nem csak egymásra hanem a környezetből érkező információra, emberekre is. Néhány napja a völegényem édesanyja felvette velem a kapcsolatot (több ezer kilométerre élnek tőlünk így e-mailben tudunk csak kommunikálni), szeretne megismerni (Nyilas Lilith és Sárkányfarka van, szembe az én Ikrek napommal, az ő Halak napja meg együtt áll az én Sárkányfarkammal). Szilárd már elkészítette a kapcsolatunk színasztriáját, abban kiemelte hogy anyósomnak tudat alatt nagyon sokat számít a fia (annak ellenére, h.már vagy 8 éve nem él velük, évente ha egyszer látják és elfogadták hogy a hadseregben van) és az én nyers Ikrek természetem valami irritációt jelent majd neki. A völegényem pedig tudat alatt könnyen összezavarható (töknegatív Halak napja van)

Elhiszem és értem, hogy különösen a távolság miatt jelentkezik felfokozva a fia iránti aggodalom és azt is elhiszem, hogy tele van jóindulattal. A mai e-mailje viszont szerencsésen korai és hatásos figyelmeztetés volt számomra, hogy a barátkozás határait hol kell (muszáj) meghúznom.

Idézet: "Említettem a fiamnak, hogy esetleg vegyen részt a hadsereg házassági tanácsadó szemináriumán vagy szülői felkészítő tanfolyamán."

"Izgulsz a baba miatt? Én nagyon aggódom, a fiam érzékeny és jólelkű, ki nem állhatnám, ha fájdalom érné."

Az egekbe szökött a vérnyomásom és rögtön felhívtam a völegényem. Szépen elmondtam neki szóról-szóra a levelet és azt is, hogy a jövőben nem szeretnék ilyen írásokat kapni.

1.) Természetes és talán kiirthatatlan a felnőtt gyermek iránti aggodás, különösen az anyák részéről, de ezt így írásba adni egy 26 éves felnőtt fiú utód menyasszonya számára nekem nevetségesnek tűnt. Valóban 4 évvel idősebb vagyok a völegényemnél, de ez a mondat inkább illene lányos szülők, sőt első randevű előtt álló alig serdülő lányok szüleinek szájába. Nem vagyok én gaz csábító, aki szándékosan tapasztalatlanokra hajt. (Ha a párom tapasztalatlan, naiv ember lenne, nem fogadtam volna el az udvarlását.)

Valószínűleg akárhány éves lesz majd a gyerekem, nem fogok örülni ha valamiért szenvedni látom (még ha tudom is, hogy felnőttként ezt már bizony magának csinálta, nem ok nélkül, ártatlan áldozatként kell gyötrődnie), de már nem az én dolgom lesz megvédeni, (kéretlen) tanácsadással, aggodalmaskodással esetleg tudat alatt is irányítani, befolyásolni, szájába rágni mit tegyen. Abban segíthetek (és ha megkér rá, fogok is) hogy a kauzális logika szerinti belátásra felhívjam a figyelmét ha nem megy neki.

2.) Tanácsért különösen nem fogunk többszáz dollárt kifizetni egy pszichiáternek, aki felolvass nekünk valamelyik könyvéből, ha mi felnőttként nem tudunk felelősségteljesen, belátással dolgozni a kapcsolatunkon-önmagunkon, akkor aztán nincs az a professzor, aki segíthetne rajtunk.

Pláne ha ez a doktor futószalagon tartja ezeket a sablonos szemináriumokat. Valószínűleg a legokosabb mondása az lesz, h.üljenek le és próbáljanak kommunikálni.

3.) Nincs szükségünk tanácsra és segítségre! Mindketten elköteleztük magunkat a másik fél mellett, hogy együtt működtetjük kapcsolatunkat és tesszük építővé, előre haladóvá, élővé. Ha ez az elkötelezettség valaha bármelyikünkben megváltozik, azon az anyós sem segíthet.

Szerencsére völegényem egyetért velem ezekben a pontokban, bár csodálkozott, mitől lettem ilyen indulatos

Azt mondta, ír az anyjának és határozottan megkéri, hogy ne aggódjon és nyugodtan vegyen vissza a tanácsadási szándékából, mindketten intelligens, párkapcsolati tapasztalattal rendelkező felnőttek vagyunk és ketten kívánjuk építeni ezt a kapcsolatot és bízunk önmagunkban.

(Igen, hangsúlyoztam is neki, KETTEN, Ross meg én, nem anyós+én leszünk házasok, nem is Ross+anyósom, pláne nem hárman!)

Én pedig kedvesen, udvariasan megírtam anyósnak, h.a fia nagyon sokat jelent nekem és mindketten hittel és kölcsönös bizalommal dolgozunk a közös jövőnkön, és úgy gondoljuk, nincs szükségünk "szakértői" tanácsadásra. Köszönjük a figyelmét és a jószándékát.

Ennyi. Fontos, különösen a "Napba öltözött..." elolvasása-ismerete fényében, hogy a szülőt mindenképpen már az elején be se engedjem a házastársammal létesített lelki intimitásba! Még ha az én vőlegényem anyja valóban 100% jóindulatúan beszél (ő így gondolja és érzi), a fölösleges belebeszéléssel (főleg ha ezt én engedném vagy mindketten hagyánk tudatlanságunkban) csak rombolna! Csilla. ----- 3)

Kedves Szilárd! Amikor hozzád fordultam, álmomban sem gondoltam volna, hogy ilyen nagy segítségemre leszel. Nem csak abban segítettél, hogy egészen mélyre leássak magamban, felfedezve az anyai ági felmenőimtől öröklött és berögzült hamis képzeteket, hanem egészen konkrét megoldásokat is javasoltál. Ezzel nagyon sokat segítettél, mert amikor megrendeltem tőled a horoszkópomat már megéltem a teljes kétségbeesést a házasságommal kapcsolatban, elvesztettem a bizalmat a saját értékítéletemben, s már nem tudtam mikor melyik gondolatomnak higgyek, mikor is ámítom önmagam, s persze ezzel együtt a környezetemet. Az, hogy te szépen levezetted, hogy mindez a IV-es házbeli Ikre Lilitheknek "köszönhető" kapaszkodót adott ahhoz, hogy végre mélyen magamba nézzek. A másik ilyen karmikus pont a Kos Sárkányfarok (rejtett agresszió), mely addigra már nem is volt annyira rejtett előttem. Nem akarom részletezni tovább, de az biztos, hogy ezzel a két dologgal rátapintottál a legfájdóbb, legégetőbb problémámra, s ami előtte csak tudatlánul kavargott bennem, az végre felszínre került, s átvilágított. Nem mondom, hogy ettől egy csapásra minden egyszerű lett, de az általad feltett kérdések, hogy mit is akarok, józan gondolkodásra kényszerítettek. Egyre inkább háttérbe szorultak az irracionális, kalandos és drámai vágyaim, sóvárgásaim. Tanácsaiddal, javaslataiddal rendet vágta a gondolataimban, s elhatároztam, hogy végképp elköteleződöm a házasságom mellett. Felkeresem a nőgyógyászatot, s kivettem a méhemből az immár 9 éve bennlévő spirált, s férjemmel örömmel készültünk egy közös baba fogadására. Több hónap telt el eredménytelenül, kétségbe estem, elbizonytalanodtam. Nagyon sokat segített az akkori biztatásod, s egy kicsit a fejmosás is, hogy miért képezem, hogy több éves gyermekellenes magatartás egy szempillantás alatt feloldódhat. Mindenesetre úgy éreztem, szükségem lenne megismerni a férjemmel való közös szinasztriát, hogy semmi kétség ne maradjon bennem. Szerettem volna, hogy a férjem is megismerje a a horoszkópját, s én is kíváncsi voltam, mit tudsz róla mondani. Nem csalódtam. Megpróbáltam a férjemet felkészíteni, töltöttem le az internetről írásaidat, hangfelvételeidet, hogy hozzászokjon a témához, s végül közösen hallgattuk végig a folyamatosan érkező felvételeket. Nagyon sok kérdésre kaptunk választ, a férjemmel kapcsolatban is, s az édesanyjával beszélgetve, sok mindennek a gyökerére derült fény (pl. 5. ház. Rák Lilithek - édesanyja saját anyja általi kitagadása, elhagyása, melyről még utólag is csak sírva és keserűen tud emlékezni). De az egésznek a koronája a szinasztria volt. Korábban felvetődött a férjemben olyan kérdés, hogy "És mi van akkor, ha kiderül, hogy nem illünk össze, akkor elválunk?" - kérdés, melyre én mindig igyekeztem megnyugtató választ adni. Biztos voltam benne, hogy ilyen nem derülhet ki! De engem is meglepett, hogy mennyire, de mennyire összhangban vannak a horoszkópjaink, mennyire közös az életfeladatunk : a CSALÁD. Innen aztán minden sínen volt úgy éreztem, s napokon belül megfogantam!!! Határozottan tudom, hogy mikor, melyik éjszaka, amikor teljesen átadtam magam annak a forró kívánságnak, hogy vele, csakis vele egyesüljek. Nem a babáért, hanem önmagunkért! Nem is szeretném tovább szaporítani a szót, talán csak annyit mondanék, hogy a felismeréstől a feladat nem szűnt meg. Továbbra is küzdünk egymással, önmagunkkal, a beidegződéseinkkel, s ahogy sejtem, ez még jó darabig így lesz. Csak most már van iránytűnk, van hova nyúlni, ha elvesztjük a lábunk alól a talajt. Köszönjük! Nóra II. Kérted Szilárd, hogy írjam le egy pár mondattal a mi kis gólyahírünket, a foganást megelőző időszakot és a várandóság alatti állapotomat.

31 éves, a második házasságomban élő családom vagyok. Első házasságomban született két gyermekem, a lányom 11 és fél, a fiam 10 éves. A férjemmel 4 éve élünk együtt, s mindig vágytunk közös gyermek(ek)re, de többek között a külső körülmények (férjem rendezetlen kapcsolata két kislányával, a munkám) miatt is egyre halogattuk. Közben én magam sem voltam tisztában, hogy mit is akarok tulajdonképpen, s miközben kerestem a választ, találtam rád. Tavaly nyáron készítetted el a horoszkópomat, s az egész nyár és az ősz eleje azzal telt, hogy végre "tisztába tegyem" magamat. Nagyon sokat segítettél abban, hogy felismerjem, hogyan tudnék továbblépni abból a zűrzavaros lelkiállapotból, amibe beleragadtam. Ismeretlenként világosan, és egyértelműen megfogalmaztad a problémáimat, (már ez rengeteget segített) és megoldási javaslatokat is adtál. Úgy éreztem, eljött az idő, hogy leszámoljak titkos vágyaimmal, sóvárgásaimmal, meghasonlottságommal, s végre megvalósítsam azt a célt, amit már évekkorábban kitűztem magam elé: harmonikus családi egységet alkotni a férjemmel. Szép fokozatosan tártam fel férjemnek az általad megtudtadat, s elhatároztuk, hogy szabad utat engedünk a babának. Fiam megszületése óta spirált viseltem a méhemben, melyet szeptemberben eltávolítottam. Nem merült fel bennem, hogy bármilyen probléma lehet a foganással, hiszen nekem, és a férjemnek is több gyermeke volt. Utólag már tudom, hogy nem is volt probléma, csak az akkori felfokozott várakozásban éreztem azt, hogy késik a baba. Te ebben is megnyugtattál, és felnyitottad a szememet, hogy 9 év teremtés ellenesség után miért gondolom azt, hogy most hirtelen azonnal megfogantok. Közben a párom is beleegyezett abba, hogy elkészítsük az ő szintetikus horoszkópját, valamint kettőnk szinasztriáját, s ezek meghallgatása pont a karácsonyi ünnepek idejére esett. Én már előtte lenyugodtam, a feszült várakozást felváltotta egyfajta belenyugvás, az események rábizása a sorsra. A férjem mindvégig nyugodt volt, nem voltak kétségei. A szinasztria meghallgatása után pedig teljesen elsimultak a még időnként háborgó indulataim, hiszen bebizonyosodott (amit addig csak vakon tapogatózva sejtettünk), hogy a mi közös sorsunk és feladatunk a CSALÁD. Karácsony után pár nap elteltével megfogantam, bár nem ez volt együttlétünk célja.

Pár hét elteltével felébredt bennem a sejtelem, hogy új élet kopogtat bennem. A sejtelem bizonyosság lett, s a terhességi teszt után növekvő rosszulleteim is igazolták. A testem igyekezett elfogadni a megváltozott állapotot, de nem ment zökkenőmentesen. Kb. másfél hónapon keresztül állandó gyomorfájdásom volt (mintha egy hideg vízzel teli lufi lett volna a gyomrom helyén), s ezt időnként hányások, szédülések tarkították. Elgondolkodtam: Miért nem tudom

megemészteni, hogy „teherbe estem”? Miben támadom még a férjemet, és a sorsomat tudat alatt? A rosszulletek kezdtek ritkulni, s mire 12 hetesek lettünk, teljesen elmúltak. Azóta virágkoromat élem. A pocakom szép lassan növekedésnek indult, a teherbírásom visszatért, s élvezem minden pillanatát az áldott állapotnak. A baba korán jelt adott magáról. Már 15 hetesen éreztem, hogy kaparászik, s most már (most vagyunk a 22. hétben) határozottan, és igen sokat mozog. A kis ficere!

Érdekes volt a gyerekek reakciója. Az én két nagyom azt hiszem már egy kicsit kinőtt a kistesó várásból. Két éve még kibújtak volna a bőrükből örömeikben. Főleg a lányom nyúzott minket akkoriban egy hugiért. Közben a múlt nyáron végre rendeződött a férjem kapcsolata a volt párjával, s így elindulhatott egy áldásos folyamat: az ő két kicsi lánya is járhatott már hozzánk, nem csak házon kívül találkozhattak az apjukkal. Végre teljes család lettünk! Helyreállt az egyensúly, s pár hónapon belül úgy játszottak együtt a gyerekek, mintha mindig is együtt lettek volna. Öröm és békesség öntött el bennünket. Teljesült lányom kívánsága is, egyszerre nem is egy, hanem mindjárt két hugit is kapott. Most már nem lelkesedik úgy egy kisbabáért, illetve szeretné, ha az fiú lenne. A fiam is öcsit szeretne, már csak a nemi arányok helyreállítása miatt is. A két kislány kitörő örömmel fogadta a kistestvér érkezését, s ők abban a különleges helyzetben vannak, hogy az anyukájuk is babát vár, s csak pár hét eltéréssel fogunk szülni, így hozzájuk két gólya is érkezik.

Az egész tágabb család, és a baráti körünk is örül a babának, mindenhol pozitív visszajelzéseket kapunk.

S a végére hagytam a férjemet. Hát ő, ha lehet, még szerelmesebb belém. Teljes lett az összhang közöttünk, és határtalan boldogsággal éljük meg családapai és anyai, férji és feleségi, és szeretői szerepköreinket.

A baba szeptemberben fog érkezni, s úgy érzem, egy harmonikus, kiegyensúlyozott, de igen mozgalmas életet élő családba fog csöppenni.

----- 4) És egy másik gólyahíres sikertörténet: Kedves Szilárd!

Igéretemhez híven, még egy utolsó levelet írok és a következőkben fogok jelentkezni a honlapján.

Rengeteg az információ és tudnék részletesen reagálni, de ezzel nem terhelem, csak pár mondatban válaszolok. Legszívesebben írnék sokat, de ugyem önnek tartozok elszámolni valóval, hanem magamnak.

Igy hogy végre hallottam önmagamról és már a tudatomig eljutottak az információk a személyemről, könnyebb dolgom lesz. Most veszem észre (bár ezt eddig nem tudatosan tudtam csak éreztem) , hogy Gábor milyen sok igaz dolgot mond nekem önmagammal kapcsolatban, aminek kicsi részét csak a kényszer miatt változtattam meg. Persze ezeket később beismerve, már pozitív változásoknak láttam, mégis adott szituációkban nagyon nehezen ment. Most is könnyes lett a szemem és érzem az ellenállást.

Észre veszem hogy a dolgokat igen jól felismerem és kezdem tovább göngyölni és egy ponttól számítva hamissá válik.

Az elemzésben felfedeztem ,sajnos nem sok "tulajdonságot" amin már tul vagyok. Sajnos tényleg nem sok. Viszont a legtöbb nem ért váratlanul. Az egyik legnagyobb hatással az ikrek elemzése volt. Ez sokat fog segíteni.

A tul nagy feladat és a megcsinálom között ingázok.

Nagyon sokat segített az elemzés és még rengetegszer meg kell hallgatnom.

Ahogy a hanganyag sorrendje jött át úgy éreztem egyre nehezebbnek.

Bár ezek bennem összekapcsolodnak, mégis az anyasággal kapcsolatos dolgok feloldásával kezdem hiszen elég sürgető a helyzet. Emőkét is fel fogom keresni.

Adott egy gyakorlati tanácsot, hogy képzeljem el, ahogy megtermékenyülök. Már egy ideje néha csináltam(kb 3 hónapja). Csak azon gondolkodom, hogy ezt még akkor kezdtem el amikor még fogamzástól szedtem. És ilyenkor jönnek az agyalások , hogy ezt az ösztönös dolgot miért csináltam, miért jött elő. Most jött el az idelye, vagy már az utolsó lehetőségek ezek, vagy már azon is tul léptem? Kell még sokat tanuljak, hogy a valos választ felismerjem.

Már 1 hónapja nem szedek tablettát. Nem szeretném a gyermekeimnek tovább adni ezeket a programokat. Ugy érzem, hogy meg van a teremtő képességem, de már ezen is elgondolkozom. Mindenem elgondolkozom, nem akarom szétrágni a dolgokat. Pedig talán most is azt csinálom. Nagyon nehéz.

Szent este, Gábor megkérte a kezemet és én igent mondtam. Teljesen váratlanul ért a dolog, mert nem beszélgettünk ilyen dolgokról, csak egy jó ideje én már éreztem, hogy vele szeretném leélni az életemet. Elmondása alapján már augusztusra tervezte, de várt még. Számomra tökéletes volt ez a karácsony. Nem gondoltam volna, hogy miket hozott ki belőlem.

Most már értem, hogy mit jelent. "hozdd helyzetbe magad". Kedves Szilárd!

Az előző levelet befejezetlenül küldtem el, mert nem kezelem teljesen jól a programot.

Még annyit szeretnék hozzá fűzni, hogy köszönöm a segítségét, és biztos lehet benne, hogy a fáradozásai nem voltak hiábavalók.

Szeretettel gondolok önre és a családjára.

Őszinte tisztelettel és hálával: Az Oroszlán-nő: Gabika. És a folytatása: Kedves Szilárd,

engedje meg, hogy levelemmel közöljek Önnek egy számunkra igen fontos és örömteli hírt.

Gabival továbbra is egy párt alkotva, és Isten áldásában továbbra is reménykedve,

egy harmadik személy fogadására készülünk!

Gabi a 10. hetet tapossa, a kis "trónörökös" a pocakjában!

Nagyon boldogok vagyunk!

Úgy éreztük, hogy ezt a jó hírt Önnel is megosztjuk!

Maradunk Tisztelettel és hálával:

Gabi és Gábor, Németországból -----

5) Kedves Szilárd!

A nyár folyamán készítettünk Önnel a kedvesemmel mindkettőnk részére teljes asztrológiai szinasztria elemzést, ami mindkettőnknek nagy segítségére van. Időközben, az általam áhított baba is megfogant, miután igyekeztem követni a feltáró elemzésben hallottakat. Köszönjük az eddigi segítséget!

Most azzal a kérdéssel fordulunk Önhöz, hogy hamarosan össze fogunk házasodni, de úgy tudjuk, hogy egy esetlegesen rosszul megválasztott esküvő időpont esetleg negatívan befolyásolhatja egy házasság kimenetelét. Ön mennyire támasztja ezt alá? Vagy ennél tudatosabbnak kell lenni és inkább abban hinni, hogy a tetteink és gondolataink a meghatározók, időponttól függetlenül. Sok asztrológus készít a megfelelő időpontra vonatkozóan számításokat. Amennyiben Ön szerint is van az időpontnak jelentősége, akkor kérem szépen, hogy segítsen, hogy idén május-június folyamán, melyik időpont (szombatok) lenne optimális számunkra.

Az adataink megvannak Önnek.

Előre is nagyon szépen köszönjük a segítségét és bár, tudom, hogy nagyon elfoglalt, de nagyon sürgősen szükségünk lenne a véleményére, mert a baba már 3 hónapos, és kis hagyományörző faluban élünk, így a család nagyon sürget, az időpontok nagyon közeliek és a napokban döntenünk kell.

Maradok tisztelettel,

Tóta Melinda ----- 6) És íme egy még csak nem is várt, de a horoszkóp által előidézett megnyílásnak köszönhető golyahír: Kedves Szilárd!> > Köszönöm a levelét. Katát, miután már csak a mi ágyunkban volt hajlandó elaludni és éjszakais át kellett vinni magunkhoz ha felébredt, sikerült, nem is olyanhezen, rászoktatnom, hogy az ágyában aludjon. És ha éjszaka felsír,akkor csak be kell menni megsimogatni, ki sem kell venni az ágyából. Ez most egy példa, ami eszembe jutott a változásokról. Még egy hír: úgy néz ki, bővül a család. Aminek nagyon örülök, deőszintén tele vagyok félelemmel is ezzel kapcsolatban. Gondolom ennek az eredménye az is, hogy volt egy kis vérzésem, nem is rövid ideig. Most úgy néz ki, hogy ez elmúlt. Viszont közben az orrom, ha emlékszik azt> műtötték már négyszer a teljes dugulás miatt, amit az orropolipok és a> rengeteg sűrű váladék okozott, a legutóbbi műtét óta (augusztus) nem> dugult be és az utóbbi napokban nagyon kicsit ugyan, de a szagokat is> kezdem érezni. Mert ez nem jött vissza a műtéttel.> Ennyit magunkról.> > Köszönettel: Ceizler Zsanett Kedves Szilárd!

Ez most egy köszönőlevélnek készül. Ugyanis van mit megköszönöm Önnek.

Az Ön által készített horoszkóp nagyon nagy mértékben megváltoztatta a gondolkodásomat sok mindennel kapcsolatban. Most már például nem dőlök be mindenféle misztikus, meg természetgyógyász és egyéb nagyon ügyes gyógyítóknak, akikhez öt éven keresztül kitartóan jártam. Persze mindig máshoz, de több olyan is volt, aki egy évig "kezelt". A problémám, ha emlékszik az orropolip volt elsősorban és hozzá allergia (egyre több mindenre), meg asztma. A leginkább viszont a teljes orrdugulástól szenvedtem éveken át. A nyugati orvoslás a műtéten és a szteroidon kívül semmit nem tudott tenni értem. Amiért sokáig rendkívül dühös voltam és ezért is próbálkoztam alternatív gyógymódokkal, de azoknak is műtét lett a vége, hiszen nem segítettek. Így a 4. műtétem illetve az előtte készített horoszkópom (és összességében Szilárd honlapja) döbentettek rá, hogy más valaki, legyen az orvos vagy misztikus, soha nem fog tudni engem meggyógyítani! Csak és kizárólag én vagyok az, aki tehet valamit a saját gyógyulása érdekében. Persze ehhez segítség az kell, amit Szilárd meg is ad a horoszkóp értelmezéssel és a honlapon található anyagokkal. Például az egyik legnagyobb felfedezés számomra az volt, amit az egyik agresszióról szóló hanganyagban mondott, az agresszió és a váladéktermelés

összefüggéséről. Ez ébresztett rá, hogy persze, hogy totálisan tele van váladékkal az orrom, méghozzá olyan sűrűvel, ami teljesen eldugítja (és melegágya a polipképződésnek). Hiszen tele voltam elfojtott agresszióval. Szinte soha nem mondtam meg a véleményemet senkinek, sem kisebb, sem nagyobb dolgokkal kapcsolatban. Most viszont már tudom, hogy az egészségem érdekében ez az egyik legfontosabb dolog amin változtatnom kell. Az már egy másik kérdés, hogy ez rendkívül nehéz. Egy 30 éven keresztül beidegződött viselkedést drasztikusan megváltoztatni nagyon nagy erőfeszítés és odafigyelés kell hozzá, de igyekszem azzal biztatva közben magamat, hogy csak így kaphatok levegőt az orromon. És ez csak egy probléma a sok közül amire figyelnem kell, mert persze más okok is vannak egy ilyen összetett betegségnél, de Szilárd ezeket mind feltárta előttem. Most már rajtam múlik, hogy hogyan kezelem ezeket a dolgokat.

Van még egy dolog, amit kiemelnék a sok közül. Egész fiatalkoromat azzal töltöttem, hogy kétségbe esve kerestem a nekem megfelelő karriert, ami persze jó sok pénzzel is jár. Közben teljes önmarcangolásban voltam, hogy képtelen vagyok ilyet találni, persze úgy, hogy azért szeressem is, amit csinállok.

Erre Szilárd egyszerűen kiolvasta a horoszkópomból azt, amit a lelkem mélyén egész biztos én is tudtam, hogy elsődleges feladatomban az anyaság. Ennyi. Nem pedig a szuper befutott karrieremmel kényeztetni az óriási oroszlán egómat, amit persze totál elrejtettem és először el se akartam hinni Szilárdnak, hogy nekem olyanom van.

Szóval az anyaság a feladatomban és olyannyira rossz úton jártam, hogy a karrierrel és a pénzzel ráadásul semmi dolgom az életemben! Hát ezért nyűglődtem és képtelen voltam a mai társadalmi elvárásoknak megfelelni. Ezek után viszont nagyon nem kellett győzködnie Szilárdnak, hiszen a lelkem mélyén tudtam, hogy szívemből szól. Ekkor egyébként már volt egy 10 hónapos kislányom, de úgy éreztem, hogy a világ összes terhe a nyakamban van ezzel az egy gyermekkel. Miután viszont kinyílt a szemem és felismertem óriási egómat és azt is, hogy mennyire téves úton jártam, egészen másképp kezdtem gondolkodni. És akármilyen furcsa, annyira megkönnyebbültem. Hiszen rájöttem, hogy mi is az én utam! És ez nem az egy gyermek vonzólva,

nehézkösen és közben a karrieren és pénz csináláson gondolkodni, hanem legalább három vagy négy gyermek és a velük való foglalkozás, a bennük való gyönyörködés. Mert most már tudom, nincs az a munka, ami többet érhet a gyermeknevelésnél. Azt nem állítom, hogy nem jár sok lemondással és erőfeszítéssel a gyereknevelés, de kérdem én, melyik munka nem jár azzal és melyik jár ennyi gyönyörűséggel és csodálatos érzéssel?

Most második gyermekemet várom 30 évesen, remélem még egy vagy kettő belefér majd.

Ezer köszönettel: Zsanett Kedves Szilárd! Második babánkat várjuk. Most vagyunk a 32. hétben. Az első, Kata most 21 hónapos. Az a nagy igazság, hogy Szilárd nélkül még biztos nem lennékvárandós, mert Katával úgy éreztem, hogy bőven elég nekem egy gyerekegyenlőre, ráadásul az első hónapok, sőt fél év nagyon fárasztó volt. Perszemost már azt is tudom, miért. Az oroszlan egómnak nagyon sok volt ahogyhirtelen rázúdult a kisbabával való nonstop foglalkozás. Én meg ugye jól aháttérbe szorultam. Hát ezt nagyon nehezen viseltem, annak ellenére, hogynagyon szerettem akkor is a babámat, nagyon vártam is őt, de hát az embernem bújhat ki a bőréből. Persze akkor ezt még nem tudtam, hogy ilyenoroslán tulajdonságaim vannak, sőt azt gondoltam, ha valakinek akkor nekembiztosan nincsenek. Méghogy nekem nagy az egóm, meg a középpontban szereteklenni, uralkodni minden és mindenki fölött?! Eszembe se jutott ilyesmitfeltételezni magamról. Közben a betegségem is kiújult, ami a várandósságalatt megszűnt!, a szülés után 3 héttel ismét bedugult teljesen az orrom(allergia, orropolip).Kata kb. 10 hónapos volt, amikor Szilárdhoz fordultam, 1 éves amikormegmütötték az orromat, ami keresztbe-kasul tele volt polippal és váladékkal(már hat éve van ez a betegség, ez volt a 4. műtét).Már a műtét előttelhatároztam, hogy hallgatok Szilárdra és nem álllok ellen egy másodikbabának. Így a műtét után amint lehetett meg is fogant a pocakomban lévőbaba.Mondanom sem kell, annak ellenére, hogy nagyon örültem neki, nagyon meg isijedtem. Attól, hogyan fogom én ezt bírni, a terhességet, meg utána a kétpicivel. Jöttek is a tünetei a kétségbeesésemnek, amit próbáltam jólelhyomni magamban. Hányingerem volt több mint egy hónapig (Katával semmi nemvolt) és véreztem is bő egy hétig. Egészen addig, amíg nem tisztáztammagamban az érzéseimet és nem vallottam be magamnak őszintén a félelmeimet.Ezután kb. 2 nap múlva minden tünet megszűnt! Közben az is sikerült, hogynagyobb lakásba költözzünk, ami még folyamatban van és őszintén nagyon féleka költözéstől, mert már jó nagy a pocakom és egyre nehezebb fizikailag.Amúgy viszont nagyon örülök neki.Ahogy egyre közeledik a születés időpontja egyre több félelmem van, amiketpróbálok leküzdeni több-kevesebb sikerrel. Most egy-két napja sajnos azorrom is rosszabb egy kicsit. Annyira tele vagyok kérdőjelekkel, hogy mihogy lesz és ezt nem szeretem. Ez egy nagyon rossz tulajdonságom. Lilla baba (a pocakomban) nagyon aranyos. Nem sokat rugdos. Az egyetlen, amizavar, hogy gyakran húzódik a hasam, de ez valószínűleg Kata emelgetése miatt van. Úgyhogy egy tündér baba és már nagyon várjuk férjemmel együtt, hogymegismerhessük, persze a maga idejében. Köszönettel: Zsanett 7) És egyelőre (Az Egyhez Előre…) egy jövődö-gólyahíres édesanya levele: ----- Forwarded message -----

From: Enikő Tövissi <tovissi.eniko@gmail.com>

Date: 2009.02.24. 8:51

Subject: Re: Szaturnusz

To: kozmaszilard <kozmaszilard@gmail.com> Kedves Szilárd!

Több mint egy hónapja kaptam meg a szintetikus elemzésemet és szeretném megosztani tapasztalataimat, kiNekem valami nagyon hiányzó magabiztosságot adott, elkezdtem gyakorolni a gondolat-szó-tett egységét kimondva mindig amit gondolok, bátran kiállok magamért elsősorban. A gyerekeimnél kezdenek jönni az első sikerek: jobb jegyek, szebb rajzok, írások. Hatalmas erőt érzek magamban, tettekész vagyok és nem bújok el sem a munka elől (legyen az házimunka), vagy munkahelyi, szigorúan megkövetelem saját magam részéről, de mások részéről is a pontos, következetes tetteket. Úgy érzem ennek van a legnagyobb ereje, egyszerűen kipréseli az eredményeket belőlem is és a gyerekeimből is. A környezetemben élő legtöbb ember mást hibáztat a sikertelenségeiért és hiába próbálkozom egyelőre, csak legyintenek és szajkózzák tovább azt, amit a barátnőjüktől, híres embertől vagy TV-s személyiségtől hallottak. Jól elaltatják magukat és saját magam példájából tudom, hogy éveket lehet így aludni. De én is csak addig aludtam, amíg eltörtt a lábam. Utána már kerestem az "igazat". Érdekes most 2 év múlva sikerült talán teljesen(?) megérteni dolgokat. De a felelősségelhárítás - vagyis más személy, esemény, helyzet hibáztatása nem megoldás. SŐT! Saját magunkkal kell szembenézni és nem csak szembe nézni, hanem felvállalva a következetességet és a

tetteket is! Nagyon- nagyon örülök, hogy erre rávezetett és hálás vagyok nagyon! Köszönettel és barátsággal: Teni

kozmaszilard <kozmaszilard@gmail.com> írta, 2009.02.24.: Kedves Enikő!

Köszönöm a tanulságos pozitív visszajelzését. Mivel nincs ahogy az embereknek hitelesen elmagyarázom, hogy milyen eredményei vannak az általam készített kauzális horoszkópértelmezéseknek, hiszen az öndicséret és a reklám nem éppen a hitelesség megteremtője, hát gyűjteni kezdtem és a honlapom levelek c. fejezetében közre is adom az önéhez hasonló leveleket. Meg szeretném kérni tehát, hogy amennyiben szeretne segíteni abban, hogy mások is akik még haboznak - de akiknek éppen olyan szükségük van egy ilyen sorskifejtésre mint önnek ezelőttt néhány héttel, - bátorságot vegyenek és megrendeljék a horoszkópjaikat, legyen olyan kedves és egy kicsit "szájba-erágósabban" írja meg újból ezt a levelét, vagyis valahogy úgy, mintha nem csak egészen nekem írná, hanem egy kicsit másoknak is, akik nem képesek úgy érteni az ön szavait és mondataid, mint ahogyan én, nyilván értem.

Amennyiben nem tudja legyőzni a nyilvánosságtól való szoroingását, ezt úgy is közölhetem, hogy nem az ön nevét tüntetem fel, a lényeg úgy is azon van, hogy látszodják: nem én írtam a levelet a pozitív eredményeket hozni képes munkám dicséretére, hanem más.

Segítségét előre is köszönve szépen, maradok barátsággal: Szilárd

Enikő Tövissi írta: Kedves Szilárd!

Több mint egy hónapja kaptam meg a szintetikus elemzésemet és szeretném megosztani tapasztalataimat. Bár regisztráltam, de elég nehezen vállalom a nyilvánosságot - bár tisztában vagyok a tisztító, átvilágító hatásával. Pedig nincs semmi titok.

Azonkívül, hogy nekem valami nagyon hiányzó magabiztosságot adott, elkezdtem gyakorolni a gondolat-szó-tett egységet kimondva mindig amit gondolok, dekonspirálva legtöbb esetben a hazugságokat, elkerülő magatartásokat, bátran kiállok magamért elsősorban. A gyerekeimnél kezdenek jönni az első sikerek: jobb jegyek, szebb rajzok, írások. Azonkívül én már régóta nem voltam meghűlve sem, meg semmi hányásos betegséget sem elkapva senkitől, annyi erőm van, hogy nem tudom mit kezdjek magammal. Ha-ha. Mindenkit én helyettesítek, továbbképzés, edzés, tanulás a gyerekekkel, házimunka...

A lényeg és a legfontosabb: a Szaturnusznak, mint nehézségi erőnek van a legnagyobb *felhajtó ereje*. Szerintem ennek köszönhető legnagyobb mértékben a fejlődés. A következetes gyakorlásra való rászorításnak van eredménye. Szerencsére ezt közösen felvállalva tudjuk csinálni. Én mondom a mondatot és a férjem teszi ki a felkiáltó jelet. Ha ezt az erőt szétszórjuk erre-arra hivatkozva, elkótyavetyéljük a saját felhajtó erőnket. És még annyit, hogy a függőleges kiegyenlítődésben ez köti össze szerintem az Embert az Éggel. A Szaturnusz az a bizonyos "létra". Számomra nagyon meglepő, hogy a jó így préselődik ki! Senki nem értette meg a környezetemben, hogy miért nem bízom a gyerekem "fejlesztését" egy olyan fejlesztőre, aki fél órát késik. Mert Pesten ez olyan természetes szokás.

Más: anyai minőségemben amíg nincs mennyiség addig a minőségre koncentrálok. Mondhatnám, hogy nem én védekezem -de minek?

Hálával és barátsággal, szép napot!

Enikő